

výroční zpravodaj

www.cechkamnaru.cz

25
let
oheň v srdci

OBSAH

3 EDITORIAL

4 ČLENSTVÍ

Práva a povinnosti členů podle Stanov CK ČR

6 CECHOVNÍ ZÁZEMÍ

Víte, kde bije skutečné srdce cechu?

7 PŘÍBĚH LOGA

Hodně hlav, hodně názorů...

8 PŘELOMOVÉ OKAMŽIKY

Historicky první mezinárodní reprezentace

10 MEDAILONEK

Vzpomínka na prvního prezidenta CK ČR

12 VÝZKUM

Kamnařina je mimo jiné napínavá věda!

13 VZPOMÍNKY

Ohlédnutí na úplný začátek...

14 HISTORIE

Projděte se s námi v čase. Začneme ve 13. století.

16 CECHOVNÍ PUBLIKACE

Od Kachlíku po Kamnářský speciál

18 KAMNÁŘSKÝ KODEX

I v našem oboru platí čestné desatero

20 JAK SE TVOŘILY UČEBNÍ OSNOVY

Těžké, ale napínavé a dobrodružné začátky oborového školství

22 VIZE NA DALŠÍCH 25 LET

Jak to vidí současný prezident CK ČR

NAVŠTIVTE NÁS!

 CECH KAMNÁŘŮ ČR

WWW.CECKAMNARU.CZ

Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí čtenáři,

cechovní zpravodaj, který berete do rukou, je výjimečný a tak trochu slavnostní. Od chvíle, kdy se pár nadšenců rozhodlo založit společenství sdružující kamnáře, totiž letos uplynulo 25 let. Krátké ohlédnutí a malá bilance jsou proto na místě.

Během tohoto důležitého kamnářského čtvrtstoletí byl obnoven obor, který minulý režim odsoudil k zániku jako nepotřebný. Těžko si dnes představit, že naše řemeslo mělo v té době opravdu namále. Podařilo se ho zachránit i díky tomu, že společný cíl a nadšení pro věc spojily v devadesátých letech znovuzrozené kamnáře do jejich cechu. V rámci společenství bylo možné formulovat oborová pravidla a koncipovat normy. Podařilo se obnovit vzdělávání přerušené na celou jednu kamnářskou generaci. Vznikl prostor pro výměnu kamnářských zkušeností, kterých bylo v té době pomálu. Díky VEUKO jsme se zařadili do evropského kamnářského světa. To by se ale nikdy nepodařilo bez ohromného nasazení vás všech, kterým na kamnařině záleží, a bez přízně dárců, sponzorů i drobných podporovatelů. Jistě mi prominete, když zde nebudu konkrétní. Jednotlivé vzpomínkové texty ostatně mnohé připomenou.

Na jednu kamnářskou osobnost ale zapomenout nesmím. Prezident Cechu kamnářů ČR, Pavel Rynda se oslav letošního výročí bohužel nedočkal. Vím, že se na to moc těšil, a mrzí mě, že mu za práci, kterou pro cech během těch dlouhých 25 let vykonával, nemůžeme osobně poděkovat.

Pojďme si teď už ale společně připomenout, jak to všechno začalo, kdo u toho v roce 1995 byl a co nám následující léta přinesla. A vezměme to i jako dobrou příležitost zamyslet se nad naší společnou budoucností. Výroční milníky jsou k tomu jako stvořené.

MGR. LIBOR SOUKUP
PREZIDENT CECHU KAMNÁŘŮ ČR

ČLENSTVÍ V CECHU KAMNÁŘŮ ČR

Staňte se členem sdružení odborníků, dodavatelů i řemeslníků, kteří mají jeden společný cíl: dosažení nejvyšší kvality kamnářského řemesla.

Podmínky pro přijetí

Můžu se stát členem Cechu kamnářů ČR?

Pokud si odpovíte na všechny body ANO, stačí již jen podat přihlášku na www.cechkamnaru.cz/clenstvi

- občan ČR
- fyzická osoba starší 18 let
- provádějící kamnářské práce (případně práce s kamnářstvím spojené)
- na území České republiky
- živnostenský list na kamnařinu

Práva člena CK ČR

Účastnit se jednání Sněmu Cechu, volit, svobodně a aktivně zde vystupovat a řešit záležitosti ve společném profesním zájmu. Volit a být volen do orgánů Cechu. Předkládat podněty, připomínky a stížnosti a požadovat jejich vyřešení. Být přítomen na jednání všech orgánů Cechu, kde se projednává jeho záležitost, je-li k takovému jednání prokazatelně pozván. Požívat všech výhod a požitků vyplývajících z členství v Cechu. Obracet se na orgány Cechu při řešení závažných odborných a profesních záležitostí.

Povinnosti člena CK ČR

Dodržovat a plnit Stanovy Cechu i závazná usnesení Sněmu, Rady Cechu a respektovat stanoviska jeho odborných komisí. Řádně vykonávat funkce, do kterých byl Cechem zvolen a dobrovolně je přijal. Vždy zachovávat dobré obchodní mravy. Spoluvytvářet a obhajovat dobré jméno a odbornost Cechu na veřejnosti. Řádně platit určené členské příspěvky ve lhůtě jejich splatnosti. Svědomitě a včas plnit úkoly, kterými byl orgány Cechu pověřen. Řádně a svědomitě vykonávat svou podnikatelskou činnost.

VÝVOJ POPLATKŮ CECHU KAMNÁŘŮ ČR

1997

1000 Kč/rok
fyzická osoba
3000 Kč/rok
právnícká
osoba

2012

3000 Kč/rok

Od r. 2014

je definován sympatizant (dočasný pozorovatel, člen CK ČR jen na rok), přijímá ho rada i během roku, ale jen do sněmu.
1000 Kč/rok

2015

4500 Kč/rok
fyzická osoba
6000 Kč/rok
právnícká
osoba
2 500 Kč/rok
spolupracující
člen

Vyberte si, jaký typ členství vám odpovídá?

FYZICKÁ OSOBA

7 000 Kč

- výměna zkušeností s kolegy
- odborné semináře zdarma
- systém dlouhodobého vzdělávání
- možnost podílu na tvorbě norem
- přehled v legislativě
- zpravodaj pro členy
- publikování v cechovních časopisech
- ucelené informace z oblasti kamnařiny
- propagace kamnářského řemesla

MALÁ FIRMA

do 10 zaměstnanců (2 hlasy)

15 000 Kč

- erudované i přátelské cechovní prostředí
- lepší kontakt mezi výrobci a řemeslníky
- cílená prezentace produktů
- účast na cechovních aktivitách
- vzájemné informace o novinkách
- prezentace na výstavách
- podíl na strategii a vývoji oboru

VELKÁ FIRMA

od 11 zaměstnanců (3 hlasy)

25 000 Kč

Řádného člena může přijmout jenom sněm, který je shromážděním členů Cechu a nejvyšším orgánem Cechu.

Pokud váháte, zda se stát členem, máme pro vás možnost zkusit si členství nejdříve jako sympatizant.

SYMPATIZANT

1000 Kč

Tichý pozorovatel

Osoba, která má status pozorovatele s cílem seznámení se s činností a funkcí Cechu kamnářů ČR. Sympatizant není právoplatným členem Cechu kamnářů ČR a nemá žádná práva ani povinnosti plynoucí ze stanov CK ČR, kromě práva užívat cechovní logo dle pravidel CK ČR. Status sympatizant je zájemci propůjčen max. na období 1 roku. Pokud se po uplynutí této lhůty nestane sympatizant řádným členem Cechu kamnářů ČR, je dotyčnému status sympatizant odebrán a končí tím i doba oprávnění užívat logo CK ČR.

Kde bije srdce cechu? V sekretariátu!

Když kdokoliv cokoliv potřebuje, ví kam se obrátit.
Telefon (+420) **233 322 281** a e-mail **sekretariat@cechkamnaru.cz**
je tu i pro vás!

Po založení v roce 1995 měl Cech kamnářů ČR své sídlo na společné adrese s Cechem kominíků, v nebytovém přízemí v Kafkově ulici v pražských Dejvicích. Pro oba cechy také pracovala zkušená tajemnice, Ing. Rita Halberštátová, která obstarávala administrativu, s produkčními pracemi pomáhala Ivana Pekárková, dcera prezidenta cechu Pavla Ryndy a sama aktivní kamnářka. S rostoucími zkušenostmi, úkoly a také další administrativou však vyvstala potřeba profesionalizace. Například prezident neměl vlastní kancelář a chyběla i důstojná zasedací místnost pro setkávání rady.

Vše se vyřešilo v roce 2013, kdy se díky předchozí spolupráci se Střední odbornou školou na Jarově podařilo

vytvořit podmínky pro přestěhování CK ČR do vlastních prostor. Ředitel školy Mgr. Miloslav Janeček se rozhodl, že pro lepší podporu řemesel poskytne celé 12. patro cechům. S námi tu sídlí kominíci, kameníci a obkladači. Pavel Rynda, který na učilišti přednášel, byl na patře jako první a tak si mohl vybrat nejlepší místo – prostor s velkou zasedačkou, vlastní kanceláří a sekretariátem. Jako jediný cech máme i vlastní kuchyňku!

„V té době jsem přišla na pohovor já, protože cech hledal asistentku. Ze tří uchazeček si vybrali mě, možná proto, že jsem měla doslova plamennou prezentaci – na mém power pointu se opravdu na pozadí skvěly plameny ohně,“ směje se asistentka CK ČR Jana

Macourková, která se od té doby stala prezidentovou pravou rukou a z původních několika jednoduchých úkolů jí narostla práce na mnohonásobek. Přesto ji však stále stíhá tak, aby se dál mohla starat i o své syny – desetiletá dvojčata. „První věc, kterou jsem zajišťovala ještě s paní Halberštátovou, byla valná hromada 25. 4. 2013 v Brně,“ vzpomíná Jana. „Na Jarov jsem se přestěhovala dřív, než byla kancelář hotová, takže jsem ještě dva měsíce úradovala v přízemní učebně. V květnu 2013 se to tu s velkou slávou otvíralo – my byli pyšní na to, že máme vlastní sídlo, ale spousta hostů obdivovala hlavně ten neuvěřitelný výhled. Pracovat ve 12. patře prostě každý nemůže...“

Cechovní zážení

ZA PODPORU PŘI ZAŘIZOVÁNÍ SÍDLA CK ČR DĚKUJEME NAŠIM PARTNERŮM:

Hein & spol, Krby-kamna Turyna, Burnet/Temr, Hoxter a.s., Kamnářství Ladislav Koutecký, Kamnářství Břetislav Holešinský, Svět krbů s.r.o. Schmid, Vladimír Kubeša, Kamnářství Rynda s.r.o, Schiedel s.r.o., Mojmir Jauernig, Centrum krbů Jan Praus, Pavel Vaňha, JOKR Josef Kratochvíl, KOK Otrokovice – Pavel Baďura, Timpex s.r.o., MK Profi Kachlová kamna, s.r.o., Vít Pešek, Banador, s.r.o., Průmyslová keramika, spol.s.r.o., RoVe - Tomáš Jíra

Nové logo
z roku
2019

Logo provázející
marketingové
kampaně v letech
2013–2017

Původní
logo z roku
1995

Příběh loga

Co kamnář, to silná osobnost a samozřejmě jiný názor. Proto se logo našeho cechu nerodilo vůbec snadno a nakonec bylo dílem kompromisu. O to víc je naše a máme ho opravdu rádi. Vítek Pešek

České kamnáře od ostatních řemeslníků dělí jejich individualita. Proto je příběh vzniku loga typicky česko-kamnářský. Tehdejší rada cechu navrhla, aby členové vytvořili návrhy, ze kterých se potom vybere ten nejlepší.

JENŽE.... Návrhů se sešlo pouze pár a každý byl zcela jiný. Od jednoduchých, přes moderní až po přezdobené. Rada se nedokázala shodnout ani na jednom. Dnes to působí až úsměvně, ale jak jsme se učili řídit Cech, neznali jsme správné nástroje a nebyli jsme schopni dojít k rozumnému konsenzu. Bouřlivá debata se převalovala několik po sobě následujících setkání rady Cechu. Vše skončilo tím, že se každý snažil prosadit aspoň část svého názoru. Někdo chtěl v logu krb, jiný oheň, jiný kamna. Někdo chtěl logo čisté bez textu, jiný s textem. Někdo chtěl logo bez rámečku, jiný v kulatém rámu, jiný v obdélném..... Pokud se na něj podíváte nezaujatým okem, zrodilo se logo nesystémové a nelogické.

- 1) Aby nebyl rám ani kulatý ani obdélný, máme zcela netypický ovál.
- 2) Aby v centru byla kamna, ale zároveň v logu oheň, hořely nám plameny pod kamny.
- 3) A to nejlepší nakonec. Aby nikdo nemohl říct, že někoho preferujeme, nejsou vyobrazena kamna z naší české kotliny, ale okopírovala se kamna od nejmenované rakouské firmy.

SOUČASNÁ PODOBA LOGA

Nicméně byl to v té době jediný možný průnik všech vektorů vedoucích ke společnému logu. Na druhou stranu, až tak špatně to nedopadlo. Kamnáři je přijali za své a dnes by je naprostá většina z nás nevyměnila ani za nic. Po mnoha letech a po částečné obměně rady vznikla iniciativa logo přiblížit době. Grafika i písmo byly zjednodušeny a plamen pod kamny byl nahrazen datem založení cechu.

LOGO S PŘEZDÍVKAMI

Souběžně s touto iniciativou však došlo ke vzniku jakéhosi sekundárního symbolu, potenciálního následníka loga původního. Jednalo se o jednoduchou grafiku obsahující na bílém poli červený ležatý obdélník vyplněný ostrou klikatou křivkou. Návrh rady na záměnu původního loga za tento nový symbol se nedočkal kladné odezvy, tak byl tento symbol prohlášen za poznávací grafický znak jedné ze vzdělávacích cechovních iniciativ s tím, že si na něj časem kamnáři zvyknou a postupně se k němu přikloní. Nestalo se tak. Naopak, symbol si vysloužil přezdívku „teplý bazén“ nebo „červená zubatice“ a po poslední výměně členů rady cechu byl zcela stažen z cechovní prezentace. Od roku 2019 máme, ke spokojenosti většiny, aktuální logo spolu s profesionálně vytvořeným logotypem – dvěma svislými tenkými čarami, na kterých logo „sedí jako tramvaj na kolejích“. Ať nás naše kamnářské logo spojuje i nadále, jako doposud.

VEUKO

Sdružení
evropských
svazů stavitelů
kachlových
kamen

1. května 2004 byl na jednání VEUKO v Budapešti přijat bez čekací procedury za člena této organizace Cech kamnářů ČR, který na místě reprezentoval prezident cechu Pavel Rynda a člen Rady CK ČR Vilém König. Kolega König zároveň vyjednal získání rakouských norem B 8301 Dimenzování kachlových kamen – požadavky a B 8302 Dimenzování kachlových kamen – metoda výpočtu. Obě normy a stanovy VEUKO byly přeloženy a rozeslány členům Rady a Technické komise k využití při tvorbě ČSN pro kamna a sporáky. Na získání nových informací navázalo i školení k problematice norem. Českým kamnářům se tak otevřely dveře k novým informacím evropského významu a k novým zkušenostem. Kamnařina v Česku začala nabírat ty správné otáčky!

ING. JAN
KOUTECKÝ

KOK

Austria 2013

Jak vás ovlivnilo skvělé umístění v kamnářské soutěži na KOK Austria 2013 a uvědomoval jste si tehdy, že jste první Čech, který se účastní?

Že jsem první kamnář, který reprezentuje Česko, jsem si začal uvědomovat už před samotnou soutěží. Nikdo od nás nevěděl, jak soutěž bude probíhat, na co se připravit, jak se bude moje práce hodnotit. Tehdy jsem studoval vysokou školu a tak jsem věděl, že nemusím umět celou látku za semestr, ale znát otázky, na které musím znát odpovědi. Tedy to jediné, na co jsem se spoléhal, bylo to, co mě z kamnařiny naučil můj tatík.

Samotná soutěž pro mě byla velkou výzvou. Ano, byl jsem první a tak jsem neměl s nikým srovnání – v té době byla úspěchem i samotná účast. Navíc mluvím jen anglicky a to, že veškeré podklady byly pouze v němčině, mi taky

moc nepomáhalo. Dnes už mi jen vykouzlí úsměv na tváři, když si vzpomenu, jak při stavbě kamen s rozdělaným haftákem v rukách ke mně přistoupil pán v kravatě a přinutil mě (něco mi říkal německy) položit ho na zem – až když mi začal přeměřovat kamna, koukat jak jsou při stavbě čistý, jaký mám pořádek na pracovišti, tak mi došlo že je to asi průběžná kontrola...

V čem vás tato soutěž ovlivnila i dál?

Je to důkaz, že i jeden kamnář z Krušnejch s podporou dalších kamnářů srdcařů (p. Rynda, můj tatík, Vilda König, ...) se může srovnávat s nejlepšími v Evropě. Víím, že můžu věřit sobě i tomu, co dělám.

Kamnům jste věnoval i svou diplomovou práci, takže o nich víte určitě hodně. Ještě je pořád co se o nich učít?

Můžete mít v malíku dimenzování kamen, ale kamnařina je živé řemeslo – tam je zapotřebí se vzdělávat pořád. Krásná na našem řemesle je ta rozmanitost. Každá kamna jsou jiná, s jinými krajovými podmínkami. I tím, že mám vystudované TZB, tak mě velmi baví teplovodní technika. Tam ten vývoj letí neuvěřitelně dopředu. Byl jsem první, kdo chtěl obhájit diplom pomocí kamen. Všichni ostatní měli kogenerační jednotky, splitové systémy a já jen ty kamna. Velmi to zkrátím

– na konci obhajoby mi předseda komise řekl, ať mu dám vizitku, že by taky takový kamna chtěl, že tomu nerozumí, ale že jsem ho přesvědčil.

Kam byste svou profesi rád dál posunul?

Popravdě bych byl rád, kdyby se současná individuální kamnařina „neorežávala“. Dřív jsem kamna navrhoval podle zkušeností a jak jsem to prostě cítil, dnes už bych na to měl mít počítačový program, který mi to řekne sám.

Jaké máte cíle nebo vysněnou realizaci?

Přesný cíl nemám, jen vím, jakým chci jít směrem. Ani po vysněné realizaci asi už netoužím – dělal jsem už hodně kamen a zjistil, že na velikosti nebo lokalitě nezáleží. Když malá kamna nebo sporák se zápecím udělají rodinu šťastnou – tak to jsem si splnil svůj cíl.

První reprezentant české kamnařiny, Jan Koutecký, na KOK Austria 2013

**MICHAL
PODSEDNÍK**

EURO 2015

Poprvé na mistrovství kamnářů do pětadvaceti let

V roce 2015 jsme měli svého dalšího soutěžícího v evropské soutěži, konané v rámci veletrhu KOK Austria. Tehdy devatenáctiletý Michal Podsedník byl nejmladším soutěžícím. Na rozdíl od ostatních stále ještě student, přesto obsadil úctyhodné čtvrté místo. První byl Švýcar, druhý Němec, třetí Rakušan.

Michale, tehdy jste v rozhovoru přiznal, že jste trpěl velkou trémou a bál jste se, že stavbu ani nedokončíte. Jak se na svůj zážitek díváte dnes?

Ano tenkrát jsem byl opravdu hodně nervózní a v jednu chvíli to i vypadalo, že stavbu nestihnu dokončit, ale naštěstí se tak nestalo. Dnes na to moc rád vzpomínám a děkuji, že jsem tam mohl být a reprezentovat Českou republiku. Byl to pro mě skutečný zážitek na celý život a obrovská zkušenost. Nervózní bych byl asi dnes stejně jako tehdy, ale když se člověk snaží vydat ze sebe to nejlepší, tak to k tomu asi patří.

Byla tam s vámi i vaše rodina? Co říkal táta?

Ano byl tam se mnou můj táta i strejda. Oba se kamnařině věnují, takže jsem měl odborný

dozor, ale zároveň obrovskou podporu. Táta to se mnou celé prožíval. Na konci soutěže mi říkal, že byl s mým výkonem spokojený a že on by to tak nezvládl. Ruší vás všichni ti lidé okolo, co vás pozorují a celkově je tam tlak jak časový, tak i na preciznost práce.

Ovlivnila soutěž nějak vaše budoucí směřování v řemesle?

Ve chvíli, kdy jsem na soutěži přestal stíhat, jsem už nedokázal věci dělat tak dobře, jak bych chtěl. Jak se říká, práce kvapná málo platná. Takže jsem spíše zastáncem toho, že radši tomu ještě nějakou chvíli dám a bude to provedeno v nejvyšší kvalitě. Samozřejmě že s tréninkem a zkušenostmi se zvedá i rychlost, ale k tomu se musí každý vypracovat.

Jaký máte před sebou v současnosti profesní cíl?

Kamnařině už se tři roky nevěnuji tak aktivně jako dříve, ale vždy se k ní moc rád vrátím. Momentálně podnikám v oboru kominík a klempíř. Jak se říká, cíle by měl mít člověk vysoké, aby něčeho dosáhl. Snažíme se naši práci odvádět co nejlépe a zákazníkům vyjít co nejvíce vstříc a chci, aby to tak zůstalo. To je asi můj největší profesní cíl.

Michal Podsedník jako reprezentant CK ČR v soutěži Euro 2015, pořádané při veletrhu KOK Austria.

Člověk se srdcem partáka

S prvním okamžikem, kdy se začala psát historie Cechu kamnářů ČR, je spojené jméno Pavla Ryndy, historicky prvního cechovního prezidenta. (15.7. 1949–31.1. 2020).

Medailonek

Jako vyučený kamnář se postupně vypracoval v mistra svého oboru. Jak popisují jeho dcery Ivana a Pavlína, při prvním setkání s kachlovými kamny stál na opačné straně: „V 70. letech, kdy táta pracoval u OPBH, přicházel do pražských interiérů, kde se kamna bourala a nahrazovala klubkami a naštěstí někdy se i opravovala. V 80. letech se mu také podařilo pracovat pro památkáře. Práci pro restaurátory tak získával první praxi, na historických kachlových kamnech se v podstatě vyučil kamnářem.“ Ve druhé polovině 80. let se postupně začala v některých JZD formovat i přidružená výroba. Někde se vyráběly spolu s plastovými jímkami i zahradní bazény, jinde, například ve Zdicích nebo v Kostelci, vyráběly, ovšem bez návaznosti na předchozí zkušenosti, první kachle. „Kamnářská výroba u nás začínala doslova od

nuly, úroveň byla s dneškem nesrovnatelná, ani glazury nebyly vyzkoušené... ale táta byl samozřejmě u toho a postupně se dávala dohromady skupina lidí, kteří to s kachlovými kamny mysleli vážně,“ vzpomíná dál starší dcera, Ivana Pekárková. Po otci je kamnářka, která si navíc udělala i rekvalifikaci památkář. „Vždy jsme s tátou říkali, že děláme kamnářské retuše, protože restaurátor musí být zapsaný u NPÚ,“ vysvětluje Ivana. Po revoluci se otevřely zdánlivě neomezené možnosti a čeští kamnáři vyrazili za prací do sousedního Německa, kde nebyla tradice používání kachlových kamen nikdy přerušena a tak tu bylo i hodně práce. „Táta v Německu vydělal na první auto, první pilu a první fax, bez kterého tehdy nebylo možné firmu rozjet,“ připomíná Ivana. „V zahraničí se také mohl seznámit s úplně jinou úrovní svého řemesla

a postupně si uvědomoval, že to, co nám doma chybí, je podpora kamnářství jako oboru, a pravidelné vzdělávání kamnářů. První skupina nadšenců se formovala kolem výrobce kachlů v Horní Bříze a lidí, kteří kamna stavěli – byli tu například zkušení kamnáři Josef a Jan Janouškovi nebo Petr Vyhnanovský, Vít Pešek, Vilém König. Podobné snahy o sjednocení kamnářů se projevovaly i na Moravě. Brzy bylo jasné, že vše směřuje k založení cechu. V přípravném výboru byl kromě Pavla Ryndy také pan Ing. Miloš Fiala z Horní Břízy a technologka Ing. Jindřiška Gachová. Všechno šlo najednou ráz na ráz, nikdo neměl potřebné zkušenosti, ale dokázali společně sepsat stanovy Cechu kamnářů ČR a zvolit radu, rada pak zvolila předsedu,“ vypočítává Ivana. Svému otci stála po boku deset let, kdy byla dobrovolnou tajemnicí

cechu a tak je dnes i živou kronikou. „Když bylo třeba vytvořit osnovy pro vznikající učební obor, Vilda König zavelel a odjelo se na dvoudenní zasedání a tam se psaly osnovy... od té doby, když mě někdo chce opít, tak mě neopije,“ směje se Ivana, pro kterou je vzpomínka na tátu zároveň vzpomínkou na prvního muže Cechu kamnářů. „On nerozlišoval co je doma a co je práce, prostě celá rodina žila jen kamnařinou. Já jsem byla první absolventkou kamnářského rekvalifikačního kurzu v roce 1996–97, kamna staví i můj bývalý manžel a syn, maminka pracovala ve firmě 10 let, než ji v maloobchodě vystřídala sestra,“ rekapituluje Ivana. Mladší dcera Pavlína Ryndová přišla do rodinné kamnářské firmy z gastronomie a už pět let společně s Ivanou vedou rodinnou firmu

Kamnářství Rynda. „Rodiče nás nechali pracovat opravdu samostatně a poradili, jen když jsme to potřebovaly – firma tak teď může běžet dál,“ říkají s jistotou, ale také se smutkem v očích sestry. Překvapivě rychlý průběh otcovy nemoci nikdo nepředpokládal, a tak je rodina samozřejmě zaskočena. „Když vzpomínám já, mám před očima člověka se srdcem partáka a teprve potom prezidenta cechu,“ říká Pavlína. „Měly jsme štěstí, že jsme v jeho blízkosti mohly prožít celý život. Všichni společně bydlíme v třígeneračním domě, máme celkem čtvery kachlová kamna a jeden kachlový sporák, na kterém Ivana vaří a já pečú. Všechno stavěl táta a tak je tu pořád s námi,“ uzavírá dcera výjimečného otce.

Pavlína Blahotová

PAVEL RYNDA

Prezident Cechu kamnářů ČR v letech 1995–2020. V roce 2018 mu Hospodářská komora ČR udělila Řád Vavřínu – jde o prestižní ocenění, kterým HK ČR vyjadřuje uznání a respekt významným osobnostem a podnikatelským subjektům.

Postavit kvalitní kachlová kamna není vůbec snadné. Znamená to rozumět několika různým řemeslům a zároveň mít ještě i estetické cítění.

LÉTO 2014

Kachlová kamna s novým topeništěm

V létě 2014 proběhl první výzkumný projekt, který inicioval Cech kamnářů ČR a realizovalo Výzkumné energetické centrum při VŠB v Ostravě. Šlo o sérii komplexních zkoušek kachlových kamen s novým typem topeniště, konkrétně zaznamenávání a vyhodnocování jejich provozních vlastností. „Cílem zkoušek je komplexně stanovit provozní vlastnosti zkoušených kamen. Především se jedná o stanovení průběhu výkonu v čase, účinnost kamen na základě přímé a nepřímé metody, dále pak stanovení teplot v ohništi a spalovacího vzduchu v určených místech, povrchových teplot pláště ohniště, teplot a tlaků spalin v jednotlivých tazích, povrchových teplot pláště kamen a stanovení složení spalin,“ konkretizoval cíle společného projektu Ing. Petr Kubesa z VEC.

Co je kalorimetrická místnost?

Uzavřená izolovaná místnost. Na základě tepelné bilance vstupujícího a vystupujícího vzduchu je stanoven okamžitý tepelný výkon předaný do vzduchu v místnosti.

JARO 2015

Teplovzdušná krbová kamna

Na jaře 2015 proběhl druhý společný projekt, první měření klasických teplovzdušných krbových kamen, která byla osazena výměníkem pro zvýšení akumulační hodnoty a snížení komínové ztráty. B. Holešínský avizoval: Pak bude ‚vyfútrována‘ jejich kachlová obestavba šamotovými plátkami a budou odstraněny (uzavřeny) všechny vzduchové

výduchy. Při posledním měření bude vyhodnocován akumulační sálavý krb postavený a dimenzovaný podle normy ČSN 73 4230. Všechny zmíněné úpravy budou provedeny na identickém topeništi. Během měření bude ověřováno, do jaké míry dojde ke zlepšení parametrů z hlediska účinnosti a prodloužení doby akumulace.

BŘETISLAV HOLEŠÍNSKÝ
předseda Technické
komise CK ČR

„Výsledky měření, vzniklé původně z fandovství, jsme nakonec odprezentovali na mezinárodní kamnářské konferenci VEUKO, byl to první takový projekt spolupráce a já z těchto výsledků měl opravdovou radost.“

Výzkum

RNDR.
JAN VODENKA

Jak to tenkrát začalo

Porevoluční vývoj znamenal změnu i v našem oboru. Kdo se do té doby zabýval stavbou krbů nebo kamen a něco uměl, mohl nyní podnikat. Neexistoval ještě živnostenský zákon, stačilo se přihlásit na městském úřadu. Největší starost byla s materiálem, s kachly a s kováním. Kamnáři, aniž by se dříve znali, se setkávali u výrobců kachlů nebo kování, v šamotkách. Vedli se debaty o technologických a konstrukčních problémech, o tom, kde sehnat pláty na sporák a podobně. Dobře si vzpomínám, jak jsem se někdy po devadesátém roce setkal v Chodouni s Pavlem Ryndou a on povídá: „Hele měli bychom také založit kamnářský cech, co říkáš?“ Odpověděl jsem mu, že je to dobrá myšlenka, že on je z Prahy, kde je kamnářů víc, ať to tedy dá dohromady. Dával to dohromady s rodinou několik let... Řemeslo se celkem rozběhlo, řada kamnářů začala pracovat po Evropě, zejména v sousedním Rakousku a Německu. Byla to tvrdá škola, pracovali jsme běžně 12–13 hodin včetně sobot a nedělí.

Kamnářské řemeslo žije!

VILÉM KÖNIG

Pokud pohlédnu zpět na těch 25 let, myslím, že můžeme být pyšní! Z ničeho se nám podařilo vzkřísit kamnářské řemeslo, učební obor a samozřejmě také cech. Chápu, že noví členové Cechu kamnářů ani nemají tušení, jaké úsilí předcházelo nynějšímu stavu kamnařiny. Nyní je tu vše, co řemeslo potřebuje, a to ať se jedná o učební obor, rekvalifikační kurzy, propagace na veletrzích, v kamnářských časopisech, a i v jiných médiích – no prostě kamnářské řemeslo žije! Za námi je doba, kdy jsme vkládali čas i energii do vize, že se naše řemeslo zařadí do civilizované společnosti. Vzpomínám na kolegu a přítele Pavla Ryndu, se kterým jsem jezdil do Ostravy a pak i do Horní Břízy jako lektor a učitel kamnařiny. Informace z Německa a Rakouska jsme předávali na školeních a přednáškách pro členy cechu. Vše jsme financovali s podporou našich rodin z vlastních prostředků.

25 let

Krušné začátky

LADISLAV KOUTECKÝ

Začátky byly velice krušné, sám jsem se snažil objevovat materiály a správné postupy jednotlivých staveb. Dřel jsem bídu a mockrát začínal skoro od začátku. Demontoval jsem staré kachlové sporáky a byl vděčný za každou novou maličkost, kterou jsem objevil. Toužil jsem po odbornosti, ale zlom nastal až v květnu 1995, kdy pan Rynda sezval všechny známé začínající kamnáře a byl založen Cech kamnářů ČR. Práci zdravého jádra společenstva byla obnovena výuka kamnářských učňů, zajištěny rekvalifikační kurzy a přiblížily se nám nejmodernější technologie i materiály ze zahraničí. Díky informacím a rostoucí kvalitě práce se moje firma začala dostávat do povědomí a dnes máme spokojené zákazníky po celé republice.”

„Začátky CK ČR nebyly lehké, veškerou činnost první rada financovala ze své vlastní kapsy a na tu dobu to nebyly malé částky.“

PaeDr. Jan Antonín Myslivec

Vzpomínky

Řemeslo staré mnoho století

Od té doby, co se po sametové revoluci začalo kamnářské řemeslo zase pomalu zvedat z popela, vyrostly další generace kamnářů. Historie našeho řemesla a s tím souvisejících kamnářských cechů je však mnohem starší.

Historie

	13. století Vznik prvních řemeslných cechů v Rakousku	15. století Rozšiřuje se výroba a stavba kachlových kamen v dnes známé podobě	19. století Zrušení Cechu kamnářů v Rakousku– Uhersku	1967 Zánik učňovského oboru kamnář v ČSSR
	1997 První vydání časopisu jménem Kachlík 	2002 Živnostenský zákon předefinoval kamnářství z volné živnosti na řemeslnou činnost	2004 CK ČR členem VEUKO (Svaz stavitelů kachlových kamen –řemeslníků)	2004 - 2005 Obnoven učební obor kamnář na SŠ v Horní Bříže
	2013 První elektronický Kamnářský zpravodaj, první účasť CK ČR na veletrhu For arch	2014 Cechovní časopis Kamnářský Speciál, náklad 10 000 výtisků, spolupráce s portálem EŠTAV		

Od chvíle, kdy se kachlová kamna stala řemeslným výrobkem, je stavěli již specializovaní kamnáři, kteří od hrnčírů kupovali na zakázku vypálené kachle požadovaných tvarů. Nejsilnější rozvoj kamnářského řemesla můžeme sledovat v našich končinách – jako součást Rakousko-Uherska jsme byli spolu se Švýcarskem, ale také například s Litvou u zdroje nových informací a technologických postupů. A také vývoje samotného kamnářského řemesla. První kamnářské cechy vznikaly v Rakousku koncem 13. století, brzy se však zkušenost přenesla dál a postupně vznikla řada krajových cechů – plzeňský, budějovický, pražský..., s plnou podporou vládnoucích

Habsburků. Cechy napomáhaly rozvoji řemesla a trvale se díky nim zvyšovala kvalita i odborná vzdělanost jejich členů. Vývoj bylo důležité sledovat, protože v 18. a 19. století začala soukromým výrobcům kachlů konkurovat tovární výroba. Vedle individuálních luxusních zakázek tak přišla i nová moderní kamna: menší, lehčí a levnější a tak se postupně dostávala i do těch nejhudších domácností. Kamnářské řemeslo jen kvetlo! Kamnářský mistr měl k ruce učně, který se po třech letech, kdy získal skutečnou praxi, mohl stát tovaryšem. Tím ale mohl být až sedm let. Po vykonání mistrovské zkoušky ho cech pasoval na mistra a on si mohl založit vlastní živnost, s veškerou odpovědností

k řemeslu, kterou za něho dosud nesl jeho nadřízený. Kamnářský cech byl zrušen za Rakousko-Uherska v 19. století a učňovský obor kamnář v Československu zanikl v r. 1967. Z mistrů kamnářů se při troše štěstí stali volní živnostníci nebo se stavění kamen věnovali ve volném čase. Ostatně, kachlová kamna postupně začaly nahrazovat elektrické a plynové sporáky či ústřední topení. Za oživení lásky ke kachlovým kamnům vždy děkoval nejen prezident Cechu kamnářů, Pavel Rynda, ale i další zkušení kamnáři, hlavně chalupářům a historikům. Právě oni byli ti, kdo nastolili znovu současný trend využívání sálavého tepla jako toho nejpříjemnějšího způsobu vytápění.

1995

Ustavující schůze CK ČR v Praze

1995

První logo Cechu kamnářů České republiky

1996

Obnoven tříletý učňovský obor kamnář a rekvalifikační kurzy v Ostravě a Horní Bříže

2005

První kongres VEUKO v Praze

2007

Otevřen tříletý učňovský obor kamnář v Praze na Jarově

2012

První soutěž Zlatý plamen

2013

Nové sídlo CK ČR ve 12. patře budovy SOŠ stavební a zahradnické v Praze na Jarově

2016

Portál Mistři řemesel, www.mistriremesel.cz
Kamnářský kodex (návrh Miroslav Král)

2018

První regionální školení CK ČR, Most

2018

Prezident CK ČR Pavel Rynda získává od Hospodářské komory ČR Řád Vavřínu 2018

2019

Závěrečná fáze přípravy Mistrovské zkoušky

2020

Rekvalifikační kamnářské kurzy v Praze na Jarově

Časopis Kachlík byl výsledkem potřeby oborového titulu

Cechovní publikace

Na mediální scéně

S potřebou lepší prezentace naší práce
vystala otázka vlastních časopisů.

1997 – Časopis Kachlík

*Vzpomíná tehdejší vydavatel,
Paed. Jan Antonín Myslivec:*

„V začátcích Cechu nás pár kamnářů přijalo pozvání na víkendové školení rakouské firmy Sommerhuber. Můžu říci, že od začátku až do konce jsme všichni zírali s očima i pusou otevřenou dokořán: nové technologie, materiály, design, pracovní postupy a spousta dalších nových podnětů. Zkrátka za totače se u nás třicetiletá doba temna v kamnářském řemesle projevila tak, že řemeslo zůstalo vývojově stát. Na závěr školení řekl přednášející odborník nádhernou větu: ‚Za Rakouska-Uherska se naši kamnáři učili od Čechů, tak dnes to rádi oplácíme zase vám.‘ Tam, právě při rozhovoru s Pavlem Ryndou, jsem

dostal nápad na vytvoření časopisu Kachlík, který bude informovat o všem novém v našem oboru. Pro mne to nebylo nic nového, psal jsem články do odborných stavebních časopisů, vycházely mi kreslené vtipy v Dikobrazu a v roce 1981 mi v krajském deníku vyšel seriál Jak si postavit krb (část je i v mé knize Jak postavit kvalitní krby). Součástí časopisu Kachlík byla i reklama kamnářských firem, k čemuž byla nutná spolupráce všech kamnářů, ale do časopisu poskytovala odborné články i reklamu bohužel pouze úzká skupina z rady Cechu. Časopis vycházel dvakrát do roka a při vydání třetího čísla, které bylo rozdáno na Valné hromadě, vznikl první velký problém. Skupina reptajících rebelů

roznášela fámu, že je to časopis pouze pro radu a ta si prezentuje svoje firmy. Apeloval jsem na kamnáře, že kdo bude mít zájem, může mi poslat svůj inzerát či napsat své zkušenosti z oboru. Odpověď často byla, že neumí psát a když, tak s chybami. To, že články budu redigovat, nezabralo. Bohužel, vše zůstalo při starém. Další druhý zásadní problém nastal v mém zdravotním stavu, kdy došlo k prudkému zhoršení mého astma. Lékař mi doporučil omezit pracovní nasazení a já se potřeboval věnovat vlastní firmě a zaměstnancům. Ze zdravotních důvodů jsem odešel z rady a tak skončil i Kachlík.“

2014 – Kamnářský Speciál

První tištěný KS byl určený veřejnosti – návštěvníkům specializovaných veletrhů, zájemcům o kamnářské výrobky a potenciálním zákazníkům. „Na veletrhu For Arch 2014 si ho odneslo více než 2000 zájemců,“

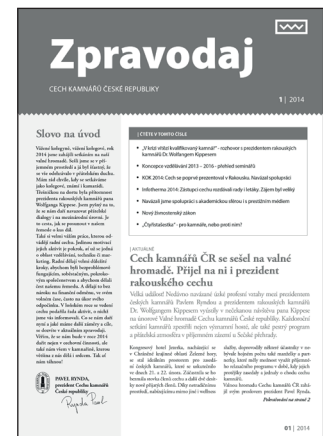

konstatoval jeden ze zakladatelů časopisu, Jan Temr. Jak připomíná další člen redakční rady, Břetislav Holešínský, „redaktorka Jitka Šimůnková a grafička Anna Setinská byly profesionálky v oboru a bez jimi zpracovaných redakčních plánů a mnoha hodin nad korekturami laicky psaných textů, by časopisy nemohly dosáhnout potřebné úrovně a obliby hned od prvních čísel. „Také bez Iva Bartoše, který bděl nad ekonomikou časopisů, nad laděním poměrů komerce a osvěty, bychom časopisy neudrželi při životě. Kamnáři ani výrobci nebyli zvyklí využívat tento způsob reklamy. Časopisy neměly v počátku renomé a důvěru si musely vybudovat. Jana Macourková komunikovala a získávala kamnáře, aby časopisy využili pro svoji propagaci a reklamu. My jsme byli pouze nadšení amatéři, a seč nám síly stačily, snažili jsme se o to, abychom časopisy naplnili smysluplně,“ dodává Břetislav Holešínský.

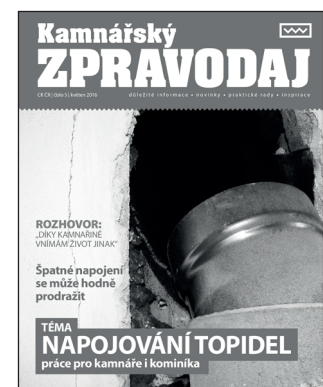
2015 – Kamnářský Zpravodaj
Obsah elektronického zpravodaje rostl a nastala potřeba dát informacím určeným členům CK ČR profesionální tvář. Vznikl tištěný kamnářský zpravodaj naplněný odbornými radami a novinkami z oboru i z dění uvnitř cechu. Redakční radu tvořili Břetislav Holešínský, Ing. Ivo Bartoš, Bc. Jan Temr. Texty připravovala Jitka Šimůnková, grafiku Anna Setinská a inzertní podklady Jana Macourková. *Slovo má opět člen redakční rady Břetislav Holešínský:* „Po několika letech v cechu jsem se stal viceprezidentem CK ČR pro techniku. Když jsme začali dělat časopis, bylo pro nás obtížné naplnit ho nějakým obsahem. Chtěli jsme vymyslet něco nového, co by se měla veřejnost o našem řemesle dozvědět prostřednictvím Kamnářského Speciálu, aby to i pro ni bylo zajímavé – a tak se vlastně

magazín stal takovým katalyzátorem, díky němuž jsme vytvořili tři projekty měření: kachlových kamen, akumulčního sálavého krbu a kachlového sporáku, abychom měli nějaká vlastní fakta. Do nich jsme jako partnera zapojili Výzkumné energetické centrum VŠB TU Ostrava.“ Ke kamnářům proudily informace o výsledcích z těchto projektů prostřednictvím stránek Kamnářského Zpravodaje. A tak se vlastně Kamnářský zpravodaj stal i tak trochu odborným časopisem pro kamnáře.

2017 – Kamnářský Zpravodaj
Vychází 2x do roka a Kamnářský Speciál je vydávaný vždy k příležitosti veletrhu For Arch. Redakce se ujímá vydavatelství Deco Media s.r.o., grafičkou časopisů zůstává Anna Setinská, která s novým vedením vyladila magazíny do modernější podoby.

Kamnářský Zpravodaj se z elektronického letáku stal plnohodnotným odborným časopisem.

Kamnářský **KODEX**

/1/

DODRŽUJ VŽDY KAMNÁŘSKÝ SLIB, pro člena je to podmínkou, vždyť ho složil na sněmu CK ČR a zavázal se podáním ruky, to by mělo být víc než smlouva.

/2/

ZACHOVÁVEJ STANOVY CECHU KAMNÁŘŮ ČR, jde o základní pravidla upravující funkčnost organizace.

/3/

USILUJ O SPRÁVNÉ CHOVÁNÍ A VYSTUPOVÁNÍ, svým příkladem děláš dobré jméno sobě i cechu.

/4/

CHOVEJ SE SLUŠNĚ A KOREKTNĚ K SOBĚ I OSTATNÍM, to, co by se ti nelíbilo, nedělej jiným.

/5/

JEDNEJ ČESTNĚ A SPRAVEDLIVĚ, podvod a lež mají krátké nohy a vše se jednou otočí proti tobě.

/6/

UVĚDOM SI, ŽE NEJSI SÁM, vystupuješ za firmu nebo za partnera a také za cech.

/7/

PROTI KONKURENCI MŮŽEŠ VYSTUPOVAT TVRDĚ, ALE VŽDY KOREKTNĚ. Podvodné chování se brzy odhalí a jednou bys na to sám doplatil. Neřid' se heslem: Za mnou potopa.

/8/

PRÁCI ODVÁDĚJ SVĚDOMITĚ, DĚLÁŠ TO PRO SVOJI BUDOUCNOST A REKLAMU, nespokojený zákazník si tě nepozve na údržbu nebo opravu a ani tě dále nedoporučí.

/9/

ZÁKAZNÍK NENÍ PÁN, ALE TVŮJ OBCHODNÍ PARTNER. POZICE NEJSOU VŽDY VYVÁŽENÉ, ale vstřícností, pracovitostí a slušným chováním nic nepokazíš.

/10/

NEJSOU VŠICHNI KAMARÁDI A PŘÁTELÉ, ale je možné s ostatními vycházet nebo i spolupracovat.

„Upřímnost a poctivost jak v osobním, tak i v profesním životě, a taky víra v dobro, mne ještě nikdy nezklamaly.“ Autor kodexu Miroslav Král

/19 /

Jak se tvořily nové osnovy učebního oboru kamnář

Učební obor

„V první radě CK ČR jsem pracoval na pozici radního pro kulturu a vzdělávání a kolega Ing. Antonín Šimáček zase na pozici školství. Potřeba vytvoření učebního oboru a tým i nových učebních osnov byla v prvopočátku naprosto jasná. Já jsem v té době pracoval jako učitel odborných předmětů na SPŠ stavební v Táboře a kolega Šimáček jako ředitel SOU v Ostravě. Jako jediní dva pedagogové v radě i v řadách kamnářů jsme dostali za úkol vytvoření nových učebních osnov a učebního oboru kamnář.

Od šestnácti let jsem každé prázdniny pracoval jako pomocník starého kamnáře a toto krásné řemeslo mne zkrátka pohltilo. Při studiích na VŠ jsem už stavěl svá kamna i krby a později jsem v tom pokračoval i při pedagogické praxi během prázdnin. Kolega Šimáček o kamnářském oboru v té době moc nevěděl, zato jeho zkušenosti s řízením školy a získáváním různých uliček a klíčků směrem k ministerstvu školství nám hodně pomohly. Půl roku jsme intenzivně oba pracovali na vytvoření nových učebních osnov.

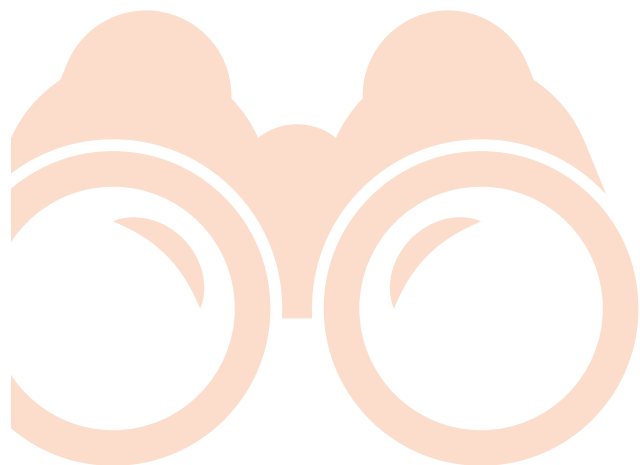
Staré učební osnovy byly psány za první republiky, kdy kamnář kachle osekával ručně a jediným spojovacím materiálem byla upravená hlína nakopaná za humny. Ale co my s tím?

Vzpomíná PaedDr. Jan Antonín Myslivec

Naše časté víkendové setkávání nad daným problémem, ať u mne doma, či u Tondy, nás naplňovalo tvůrčím nasazením. Mezi tím jsme statečně „leštili kliky“ v atmosféře byrokracie a silného nezájmu úředníků na ministerstvu školství, až nás potkalo neuvěřitelné štěstí. V archivu jsme zjistili, že obor kamnář nebyl v roce 1965 zrušen, nýbrž pouze pozastaven. Tím jsme získali náskok dvou let oproti zavádění nového učebního oboru ve zkušebním provozu. Kamnářskému oboru zůstalo původní oborové číslo i vše ostatní potřebné a jediný požadavek ministerstva byl předložit co nejdříve nové moderní učební osnovy - které už byly takřka hotové.

V tom čase jsme také začali učit v Táboře rekvalifikace učebního oboru kamnář, kam o víkendech dojíždělo 28 rekvalifikantů z řad kamnářů. Já jsem přednášel o krbech a Vilda König o kachlových kamnech. Závěrečné učňovské zkoušky se prováděly u kolegy Ing. Šimáčka, na SOU v Ostravě. Krátce před závěrečnými zkouškami byl učební obor kamnář schválen!

VIZE

PRO DALŠÍCH 25 LET? KAMNA DO KAŽDÉ CHYTRÉ RODINY!

Už po staletí se cíl kamnářů nemění a je na první pohled prostý: vyrábět a šířit teplo. Moderní svět je však složitější. Abychom v něm obstáli a měli jako kamnáři i perspektivu, je třeba mít také společnou vizi. Shodneme se na ní? Libor Soukup, prezident CK ČR

Budoucnost

Mezinárodní spolupráce

Pro budoucnost našeho oboru budou příští roky zásadním obdobím. Svět chce čisté bezemisní zdroje a každého jistě napadne, jak to bude s kamny, sporáky a dalšími topidly spalujícími biomasu. Není třeba být velkým vizionářem, aby si člověk uvědomil, že společná evropská legislativa bude determinovat naše životy stále víc. A hned dodávám, že je to podle mého názoru dobře. Tím spíše bude pro náš obor důležité mít možnost

ovlivňovat v rámci společné celoevropské kamnářské platformy zákony a pravidla, které se nás budou dotýkat. VEUKO, jehož jsme členy, bude tuto funkci i v budoucnu zdárně plnit a aktivní účast CK ČR má proto velký význam.

Profesionalizace

Chceme-li, aby stát začal brát kamnářské řemeslo opravdu vážně, je třeba dokončit profesionalizaci Cechu. Během minulých 25 let povstal náš obor z popela,

ale na to, abychom se stali opravdu profesionálním společenstvím, už tolik času nemáme. Obsazení výkonné funkce je důležitým mezníkem na této cestě. Cech kamnářů musí mít ambici více se zapojit do debat o energetické koncepci státu. Argumenty zdůrazňující ekonomické a ekologické aspekty kamnářských děl musí být hlasitěji slyšet zejména při procesu rozhodování o tom, které energetické zdroje získají v budoucnu podporu.

Propagace a osvěta

Udělal jste si někdy soukromý průzkum, týkající se obecného povědomí o kamnařině a topidlech? Výsledky jsou většinou tristní. A můžeme si za to tak trochu sami. Na správné a účinné propagaci dnes opravdu záleží, protože poučená veřejnost lépe odolává dezinformacím a lobby

tlakům. Na tomto poli máme stále velké rezervy. Každá chytrá rodina by zkrátka měla chtít kamna od nás!

Odbornost a školství

Energetika, ekologie, ekonomika, estetika – pojmy, které dobře postihují šíři a komplexnost našeho oboru. Takto široce rozkročené odvětví ale také potřebuje

fundované odborníky. Cech kamnářů je garantem přípravy mistrovské zkoušky i letitým iniciátorem kamnářského učňovského školství. Cíle však můžeme mít vyšší. Středoškolský stavební obor s touto specializací by jistě našel zájemce a byl by tou správnou přípravkou pro kamnáře-profesionály.

JMÉNA CECHU

Není snadné kombinovat vlastní podnikání s prací pro cech, proto patří díky všem, kdo na sebe vzali úděl radních.

1995 zakládající členové

Baďura Pavel, Koutecký Ladislav, König Vilém, PaedDr. Myslivec Jan Antonín, Pešek Vít, Rynda Pavel, Sedlář Leopold, Ing. Šimáček Antonín, RNDr. Vodenka Jan, Vyhnánovský Petr st.

Počátky rady

Baďura Pavel, Koutecký Ladislav, König Vilém, Pešek Vít, Rynda Pavel (předseda), Sedlář Leopold, Ing. Šimáček Antonín, Vyhnánovský Petr st., Ing. Všetečka Tomáš

2004

Baďura Pavel, Jauernig Mojmír, Koutecký Ladislav, König Vilém, Pešek Vít, Rynda Pavel (prezident), Ing. Šimáček Antonín, RNDr. Vodenka Jan, Ing. Všetečka Tomáš

2008

Baďura Pavel, Ing. Bartoš Ivo, Čermák Martin, Jauernig Mojmír, Koutecký Ladislav, König Vilém, Ing. Arch. Kubeša Vladimír, Rynda Pavel (prezident), Skýpala Jiří, Ing. Všetečka Tomáš, Bc. Temr Jan

2012

Baďura Pavel, Ing. Bartoš Ivo, Holešínský Břetislav, Koutecký Ladislav, Král Miroslav, Ing. Arch. Kubeša Vladimír, Pecina Martin, Pešek Vít, Praus Jan, Rynda Pavel (prezident), Bc. Temr Jan

2017

Baďura Pavel, Ing. Coufalík Martin, Janoušek Jan, Jíra Tomáš, Ing. Koutný Jaroslav, Král Miroslav, Kunc Lukáš, Lochovský Tomáš, Lužný Petr, Pešek Vít, Rynda Pavel (prezident), Mgr. Soukup Libor

Děkujeme za dlouholeté partnerství a podporu. Vážíme si toho! **CECH KAMNÁŘŮ ČR**